

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Hr. Estrup konstaterede, at de åbenbart ikke er så store idealister i Dansk Arbejdsgiverforening. Det kan jeg give hr. Estrup 100 pct. ret i. Dansk Arbejdsgiverforening er en lille, relativt lille, tætsluttet organisation med nogle ganske klare materielle interesser, og på den baggrund støtter den nogle bestemte politiske partier. Jeg mener, det må være dens legitime ret, forudsat at det sker i fuld åbenhed.

På samme måde mener jeg det må være modpartens legitime ret at gøre det, forudsat at det sker i fuld åbenhed og besluttet igennem virkelig demokratiske mekanismer, ikke bare besluttet af toppen. At man i Dansk Arbejdsgiverforening måske vil acceptere, at det kun besluttet i toppen, kan hænge sammen med, at der er stor enighed i Dansk Arbejdsgiverforening; det kan også hænge sammen med, at der er nogle bestemte holdninger i den relativt beskedne organisation.

Fagbevægelsen derimod er en meget, meget stor græsrodsorganisation med 1,2 mill. medlemmer, og dér må man nu til at forstå, at beslutningsprocesserne må være præget af, at man er en stor græsrodsorganisation, ellers kan det som sagt gå galt. Jeg mener, det vil gå meget galt, hvis det radikale forslag bliver vedtaget, for det vil betyde indblanding i interne organisationsanliggender i landets største græsrodsorganisation. Og man kan forvente yderligere indblanding og dermed en forvandling af fagbevægelsen fra at være en selvstændig organisation til at være en organisation, hvis interne forhold bestemmes af staten.

Det vil ikke genere Dansk Arbejdsgiverforening, for dér vil der ikke være et eneste medlem, som har det mindste imod, at man yder støtte til de konservative eller venstre. Det er jeg helt overbevist om. Men i fagbevægelsen er der delte meninger, fordi bevægelsen er så stor; det mener jeg også bevægelsen selv skal tage hensyn til og lære af, men den skal ikke gøre det på den måde, som det radikale venstre har foreslået, og vi skal ikke gøre det her i folketinget igennem et diktat over for bevægelsen. Det er det, jeg vender mig imod, og jeg gad vidst, om den omstændighed, at hr. Estrup tog socialdemokratiets ordførers tale til indtægt for det radi-

kale forslag, svarer til virkeligheden, for så er der sket noget nær en revolution i socialdemokratiet. Det vil jeg nok sige er interessant. Jeg havde gerne set revolutionen, men da i en noget anden retning, end at folketinget skal til at diktere fagbevægelsen. Jeg foretrækker, at revolutionen går i retning af en demokratisering internt i fagbevægelsen.

Men måske vil hr. Svend Auken selv tage stilling til hr. Estrups beskyldning, som vi hørte tidligere heroppefra.

Svend Auken (S):

Man må jo vente med at sige noget, til det bliver éns tur.

Jeg vil sige til hr. Estrup, formentlig til hr. Estrups skuffelse, at vi ikke kan støtte det radikale forslag. Vi mener, at det vil føre til en masse kontrollereri, bureaukrati og indskrænkning af organisationernes muligheder for at deltage i politisk arbejde, og vi mener, som jeg sagde det før, at det er legitimt, at såvel faglige organisationer på lønmodtager-side som arbejdsgiverorganisationer deltager i det politiske arbejde.

Derudover mener vi, at forslaget har en række svagheder, også selv om man anerkendte dets hovedsigte, hvad jeg ikke gør. Det skaber ikke balance i forhold til erhvervslivet. Hr. Gert Petersen var inde på det, arbejdsministeren har været inde på det. De regler, man foreslår for aktieselskabernes vedkommende, er ikke administrerbare. Det tror jeg ikke på. Det er det ene.

Det andet er hr. Estrup og hans omsorg for friheden. Man har vistnok aldrig hørt så megen hyklerisk snak om frihed ved én lejlighed, som man har hørt ved denne lejlighed. Men hr. Estrup vil overhovedet ikke gå ind på det, jeg sagde, nemlig at stort set hele den danske befolkning er forpligtet til ved benyttelse af forskellige offentlige goder at yde støtte til de borgerlige politiske partier.

Jeg sagde før: ingen i dette land kan tænke for lyset, radioen, barbermaskinen, købe en dråbe benzin eller fyringsolie, tage med en bilfærge, købe en formiddagsavis eller et ugeblad, gå ind i en af hovedbankerne osv. – alt det, som folk er nødt til at gøre i deres hverdag – uden at de er med til at støtte et af de store borgerlige partier via firmaernes medlemskab af Dansk Arbejdsgiverforening.